Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 19 lipca 2019 r.

o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:
   a) w ust. 1a wyrazy „art. 18f ust. 2-5” zastępuje się wyrazami „art. 18f ust. 2, 3 i 5”,
   b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

      „4. Przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej nie uwzględnia się zmniejszenia wysokości uposażenia, o którym mowa w ust. 1 i 1a, w związku z przebywaniem na zwolnieniu lekarskim, urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie rodzicielskim oraz urlopie wychowawczym.”;

2) w art. 12:
   a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa, ustawę z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej oraz ustawę z dnia 26 stycznia 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Straży Marszałkowskiej.

„W przypadku funkcjonariuszy Służby Celnej lub funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej dodatkowo wymagane jest posiadanie stażu służby co najmniej 5 lat:”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Funkcjonariusz Służby Celnej lub funkcjonariusz Służby Celno--Skarbowej, który w dniu zwolnienia ze służby, przekształcenia albo wygaśnięcia stosunku służbowego osiągnął staż służby 15 lat, w tym co najmniej 5 lat, o których mowa w ust. 2, nabywa prawo do emerytury w dniu osiągnięcia tego stażu niezależnie od przyczyny zwolnienia ze służby, wygaśnięcia czy przekształcenia stosunku służbowego.”;

3) w art. 13 w ust. 1 po pkt 1c dodaje się pkt 1d w brzmieniu:

„1d) okresy zatrudnienia funkcjonariuszy od dnia 15 września 1999 r. do dnia przekształcenia stosunku pracy w stosunek służby w przypadku, gdy osoba, która wykonywała zadania przypisane dla Służby Celnej, otrzymała akt mianowania skutkujący tym przekształceniem;”;

4) w art. 18b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emerytura przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiada co najmniej 25 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej lub Służbie Więziennej.”;

5) uchyla się art. 18d;

6) w art. 18f uchyla się ust. 4.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2019 r. poz. 161, 125 i 1091) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zadania służbowe policjanta powinny być ustalone w sposób pozwalający na ich wykonanie w ramach 40-godzinnego tygodnia służby, w okresach rozliczeniowych od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku oraz od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia danego roku.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Liczba godzin służby przekraczających normę określoną w ust. 2 nie może przekraczać 8 godzin tygodniowo w okresie rozliczeniowym.

2b. Przepisu ust. 2a nie stosuje się do realizacji zadań o szczególnym charakterze dla ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego, w szczególności mających na celu zapobieżenie zdarzeniom, o których mowa w art. 18 ust. 1.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W zamian za czas służby przekraczający normę określoną w ust. 2 policjantowi przysługuje w okresie rozliczeniowym czas wolny od służby w tym samym wymiarze albo po zakończeniu okresu rozliczeniowego rekompensata pieniężna, o ile w terminie 10 dni od zakończenia okresu rozliczeniowego nie wystąpi z wnioskiem o udzielenie czasu wolnego od służby w tym samym wymiarze.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3d w brzmieniu:

„3a. Rekompensatę pieniężną, o której mowa w ust. 3, przyznaje się w wysokości 1/172 części miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego policjantowi na stanowisku zajmowanym w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego za każdą godzinę służby przekraczającą normę określoną w ust. 2. Łączny czas służby przekraczający normę w danym okresie rozliczeniowym zaokrągla się w górę do pełnej godziny.

3b. Przyznanie rekompensaty pieniężnej, o której mowa w ust. 3, może nastąpić także na podstawie porozumienia, o którym mowa w art. 13 ust. 4a pkt 1, jeżeli przekroczenie normy określonej w ust. 2 nastąpiło w związku z realizacją tego porozumienia. Rekompensata pieniężna przysługuje policjantowi za każdą pełną godzinę służby przekraczającą normę określoną w ust. 2.

3c. W razie śmierci lub zaginięcia policjanta należną mu rekompensatę pieniężną, o której mowa w ust. 3, wypłaca się małżonkowi policjanta, który pozostawał z nim we wspólności małżeńskiej, a w dalszej kolejności jego dzieciom oraz rodzicom, jeżeli w dniu śmierci policjanta spełniali warunki do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa

Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

3d. Rekompensatę pieniężną, o której mowa w ust. 3, wypłaca się:

1) do końca kwartału następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 33 ust. 2, lecz nie później niż w dniu zwolnienia ze służby;
2) w przypadku śmierci albo zaginięcia policjanta – niezwłocznie po wydaniu rozkazu personalnego o wygaśnięciu stosunku służbowego.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, podstawowy i zmianowy rozkład czasu służby, dzienny i tygodniowy wymiar czasu służby, przypadki przedłużenia czasu służby ponad ustaloną normę, sposób ewidencjonowania i rozliczania czasu służby, tryb oraz warunki przyznawania i termin wypłaty rekompensaty pieniężnej, o której mowa w art. 13 ust. 4a pkt 1, sposób pełnienia przez policjantów dyżurów domowych oraz grupy policjantów zwolnionych z pełnienia służby w porze nocnej, niedziele i święta, mając na względzie zapewnienie całodobowej i sprawnej realizacji zadań przez Policję.”;

2) w art. 108 w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) rekompensata pieniężna w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 33 ust. 2;”;

3) w art. 114 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe lub dodatkowe;”;

4) w art. 115a po wyrazie „dodatkowego” skreśla się wyrazy „oraz za każde rozpoczęte 8 godzin niewykorzystanego czasu wolnego przysługującego na podstawie art. 33 ust. 3”;

5) art. 121h otrzymuje brzmienie:

„Art. 121h. Zmniejszenia wysokości uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim nie uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczeń, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 1, 3, 4a i 6 i ust. 2 pkt 2 oraz art. 117.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 147, 125, 235 i 1091) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 37:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czas pełnienia służby funkcjonariusza wynosi przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku oraz od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia danego roku.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Przedłużenie czasu służby funkcjonariusza ponad przeciętną normę określoną w ust. 2 nie może spowodować przekroczenia 48-godzinnego tygodniowego wymiaru czasu służby w okresie rozliczeniowym.”,

c) ust. 3 i 3a otrzymują brzmienie:

„3. W zamian za czas służby przekraczający normę określoną w ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje w okresie rozliczeniowym czas wolny od służby w tym samym wymiarze albo po zakończeniu okresu rozliczeniowego rekompensata pieniężna, o ile w terminie 10 dni od zakończenia okresu rozliczeniowego nie wystąpi z wnioskiem o udzielenie czasu wolnego od służby w tym samym wymiarze.

3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do funkcjonariusza uprawnionego do dodatku funkcyjnego.”,

d) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Funkcjonariuszowi uprawnionemu do dodatku funkcyjnego przysługuje:

1) czas wolny od służby w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w ust. 2 albo

2) rekompensata pieniężna, o której mowa w ust. 3

– za czas służby pełnionej przed dniem uzyskania uprawnienia do tego dodatku.”;

2) w art. 112 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) rekompensata pieniężna w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 37 ust. 2;”;

3) po art. 117b dodaje się art. 117c w brzmieniu:

„Art. 117c. 1. W zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 37 ust. 2 funkcjonariuszowi przyznaje się rekompensatę pieniężną w wysokości

1/172 uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego funkcjonariuszowi na stanowisku zajmowanym w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego za każdą godzinę służby przekraczającą normę określoną w art. 37 ust. 2. Łączny czas służby przekraczający normę w danym okresie rozliczeniowym zaokrągla się w górę do pełnej godziny.

2. Rekompensatę pieniężną oblicza i wypłaca komórka finansowa jednostki organizacyjnej Straży Granicznej właściwa w sprawach wypłaty uposażenia.

3. Rekompensatę pieniężną wypłaca się:

1) do końca kwartału następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 37 ust. 2, lecz nie później niż w dniu zwolnienia ze służby;
2) w przypadku śmierci albo zaginięcia funkcjonariusza – niezwłocznie po wydaniu rozkazu personalnego o wygaśnięciu stosunku służbowego.”;

4) w art. 118:
   a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
      „2) ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane przed zwolnieniem ze służby urlopy wypoczynkowe lub dodatkowe oraz rekompensatę pieniężną w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 37 ust. 2;”,
   b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
      „2. Funkcjonariusz zwolniony ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3–5 i ust. 2 pkt 2 oraz 9–11 otrzymuje ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane przed dniem zwolnienia ze służby urlopy wypoczynkowe lub dodatkowe oraz rekompensatę pieniężną w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 37 ust. 2.”,
   c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
      „4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania i wypłacania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystane przez funkcjonariusza urlopy wypoczynkowe i dodatkowe, podmioty właściwe w tych sprawach, a także terminy wypłaty, uwzględniając składniki uposażenia stanowiące podstawę ekwiwalentu oraz powiązanie jego wysokości z liczbą dni niewykorzystanego urlopu.”;

5) art. 125h otrzymuje brzmienie:

„Art. 125h. Zmniejszenia wysokości uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim nie

uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczeń, o których mowa w art. 112 ust. 1 pkt 1, 3, 5a i 6 i ust. 2 pkt 2 oraz art. 121.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1313, 1592 i 1669 oraz z 2019 r. poz. 730 i 1091) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 97c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rekompensata pieniężna, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4a, za jedną godzinę służby stanowi 1/172 średniego miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego strażakowi w okresie rozliczeniowym. Za okres rozliczeniowy uważa się terminy od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku oraz od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia danego roku. Łączny czas służby przekraczający normę w danym okresie rozliczeniowym zaokrągla się w górę do pełnej godziny.”;

2) w art. 100 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie śmierci strażaka lub uznania go za zmarłego pozostałej po nim rodzinie przysługuje odprawa pośmiertna w takiej wysokości, w jakiej przysługiwałaby temu strażakowi odprawa, gdyby był zwolniony ze służby, oraz świadczenie określone w art. 97c ust. 1 i art. 98 ust. 1 pkt 2 i 3.”;

3) art. 105h otrzymuje brzmienie:

„Art. 105h. Zmniejszenia wysokości uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim nie uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczeń, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 1, 3, 4a i 6, art. 100 ust. 1 oraz art. 101 ust. 1.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 289 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emerytura przysługuje żołnierzowi zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej, który w dniu zwolnienia posiada co najmniej 25 lat służby wojskowej w Wojsku Polskim.”;

2) uchyla się art. 18d;

3) w art. 18f uchyla się ust. 5.

Art. 6. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1542, 1669, 2245 i 2399 oraz z 2019 r. poz. 125 i 1091) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 60i otrzymuje brzmienie:

„Art. 60i. Zmniejszenia wysokości uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim nie uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczeń, o których mowa w art. 100, art. 101 ust. 1, art. 102 ust. 1 oraz art. 193 ust. 1 pkt 1, 4 i 7.”;

2) w art. 121 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Czas służby wynosi przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku oraz od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia danego roku.”;

3) art. 131 otrzymuje brzmienie:

„Art. 131. W zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 121 ust. 1 funkcjonariuszowi przysługuje:

1) w okresie rozliczeniowym czas wolny od służby w tym samym wymiarze albo
2) po zakończeniu okresu rozliczeniowego rekompensata pieniężna, o ile w terminie 10 dni od dnia zakończenia okresu rozliczeniowego nie wystąpi z wnioskiem o udzielenie czasu wolnego od służby w tym samym wymiarze.”;

4) uchyla się art. 137;

5) w art. 193 w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) rekompensata pieniężna za czas służby przekraczający normę, o której mowa w art. 121 ust. 1.”;

6) po art. 195a dodaje się art. 195b w brzmieniu:

„Art. 195b. 1. Rekompensata pieniężna, o której mowa w art. 193 ust. 1 pkt 7, za jedną godzinę służby stanowi 1/172 miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego funkcjonariuszowi na stanowisku zajmowanym w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 121 ust. 1, lub w ostatnim dniu służby za każdą godzinę służby przekraczającą normę, o której mowa w art. 121 ust. 1. Łączny czas służby służby przekraczający normę w danym okresie rozliczeniowym zaokrągla się w górę do pełnej godziny.

2. Należną rekompensatę pieniężną, o której mowa w art. 193 ust. 1 pkt 7, wypłaca się do końca kwartału następującego po okresie rozliczeniowym, lecz nie później niż do dnia ustania stosunku służbowego funkcjonariusza.

3. Rekompensatę pieniężną, o której mowa w art. 193 ust. 1 pkt 7, należną zmarłemu lub zaginionemu funkcjonariuszowi wypłaca się jego małżonkowi lub członkom rodziny uprawnionym do policyjnej renty rodzinnej. Wypłata rekompensaty pieniężnej następuje niezwłocznie po wydaniu rozkazu personalnego o wygaśnięciu stosunku służbowego.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 828 i 1091) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 81:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czas pełnienia służby funkcjonariusza wynosi 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym, od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku oraz od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia danego roku.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przedłużenie czasu służby funkcjonariusza ponad normę określoną w ust. 2 nie może spowodować przekroczenia przeciętnego 48-godzinnego tygodniowego wymiaru czasu służby w przyjętym okresie rozliczeniowym.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W zamian za czas służby przekraczający normę określoną w ust. 2 funkcjonariuszowi przysługuje:

1) w okresie rozliczeniowym czas wolny od służby w tym samym wymiarze albo

2) po zakończeniu okresu rozliczeniowego rekompensata pieniężna, o ile w terminie 10 dni od zakończenia okresu rozliczeniowego nie wystąpi z wnioskiem o udzielenie czasu wolnego od służby w tym samym wymiarze.”;

2) w art. 172 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) rekompensata pieniężna za czas służby przekraczający normę, o której mowa w art. 81 ust. 2.”;

3) po art. 172 dodaje się art. 172a w brzmieniu:

„Art. 172a. 1. Rekompensata pieniężna, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 6, za jedną godzinę służby stanowi 1/172 uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego funkcjonariuszowi na stanowisku zajmowanym w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 81 ust. 2, lub ostatnim dniu służby za każdą godzinę służby przekraczającą normę, o której mowa w art. 81 ust. 2. Łączny czas służby przekraczający normę w danym okresie rozliczeniowym zaokrągla się w górę do pełnej godziny.

2. Należną rekompensatę pieniężną, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 6, wypłaca się do końca kwartału następującego po okresie rozliczeniowym, lecz nie później niż do dnia zwolnienia ze służby.

3. Rekompensatę pieniężną, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 6, należną zmarłemu lub zaginionemu funkcjonariuszowi wypłaca się jego małżonkowi lub członkom rodziny uprawnionym do policyjnej renty rodzinnej. Wypłata rekompensaty pieniężnej następuje niezwłocznie po stwierdzeniu wygaśnięcia stosunku służbowego.”;

4) w art. 174:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby nagrodę roczną wypłaca się w terminie 14 dni od dnia zwolnienia.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nagroda roczna przysługuje funkcjonariuszowi mianowanemu do służby w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego, jeżeli pełnił służbę w roku mianowania przez okres co najmniej 3 miesięcy kalendarzowych, w wysokości proporcjonalnej do liczby rozpoczętych miesięcy służby w danym roku.”,

c) w ust. 6 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Wypłata nagrody rocznej następuje niezwłocznie po stwierdzeniu wygaśnięcia stosunku służbowego.”;

5) art. 200 otrzymuje brzmienie:

„Art. 200. Zmniejszenia wysokości uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim nie uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru należności, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1–4 i 6 i ust. 2 oraz art. 173.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. poz. 729, 1669 i 2399 oraz z 2019 r. poz. 125 i 1091) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czas pełnienia służby funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej wynosi przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku oraz od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia danego roku.”,

b) ust. 4–7 otrzymują brzmienie:

„4. W zamian za czas służby przekraczający normę określoną w ust. 2 funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej przysługuje w okresie rozliczeniowym czas wolny od służby w tym samym wymiarze albo po zakończeniu okresu rozliczeniowego rekompensata pieniężna, o ile w terminie 10 dni od dnia zakończenia okresu rozliczeniowego nie wystąpi z wnioskiem o udzielenie czasu wolnego od służby w tym samym wymiarze.

5. Rekompensatę pieniężną, o której mowa w ust. 4, przyznaje się w wysokości 1/172 części miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej na stanowisku zajmowanym w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego za każdą godzinę służby przekraczającą normę, o której mowa w ust. 2. Łączny czas służby przekraczający normę w danym okresie rozliczeniowym zaokrągla się w górę do pełnej godziny.

6. Rekompensatę pieniężną, o której mowa w ust. 4, wypłaca się do końca kwartału następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w ust. 2, lecz nie później niż w dniu zwolnienia ze służby.

7. Marszałek Sejmu określi, w drodze zarządzenia, podstawowy i zmianowy rozkład czasu służby, dzienny i tygodniowy wymiar czasu służby, przypadki przedłużenia czasu służby ponad ustaloną normę, sposób ewidencjonowania i rozliczania czasu służby, tryb przyznawania i termin wypłaty rekompensaty pieniężnej, o której mowa w ust. 4, sposób pełnienia przez funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej dyżurów domowych oraz grupę funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej zwolnionych z pełnienia służby w porze nocnej, niedziele i święta.”;

2) w art. 67 w ust. 15 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) rekompensata pieniężna w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 23 ust. 2;”;

3) w art. 82 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) rekompensata pieniężna w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 23 ust. 2.”;

4) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Art. 93. Zmniejszenia wysokości uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim nie uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru należności, o których mowa w art. 67 ust. 15 pkt 1, 4, 5a i 6 oraz art. 82 ust. 1.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. poz. 730 oraz z 2019 r. poz. 303) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) w art. 33 w ust. 3c po wyrazach „Straży Granicznej,” dodaje się wyrazy „Straży Marszałkowskiej,”;

2) w art. 9:

a) w pkt 4 w lit. b w ust. 3 po wyrazach „Biurze Ochrony Rządu,” dodaje się wyrazy „Służbie Ochrony Państwa,”,

b) w pkt 5:

– w lit. a wyrazy „art. 18f ust. 2-5” zastępuje się wyrazami „art. 18f ust. 2, 3 i 5”,

– uchyla się lit. b,

c) w pkt 10 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emerytura przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiada co najmniej 25 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa,

Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej lub Służbie Więziennej.”,”,

d) uchyla się pkt 11;

3) w art. 47 w pkt 1 wyrazy „art. 3 pkt 4 i 5” zastępuje się wyrazami „art. 3 pkt 1a, 4 i 5”.

Art. 10. Do udzielania czasu wolnego w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 33 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, pełnionej w okresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. Policjantowi zwalnianemu ze służby ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany czas wolny od służby udzielany na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, wypracowany w okresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wypłaca się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 12. Do wypłaty rekompensaty pieniężnej, o której mowa w art. 13 ust. 4a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, przyznanej za czas służby przekraczający normę określoną w art. 33 ust. 2 tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym w okresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 13. Do udzielania czasu wolnego w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 37 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, pełnionej w okresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 14. Funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany czas wolny od służby udzielany na podstawie art. 37 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3, przysługujący za służbę pełnioną w okresie od dnia 24 sierpnia 2005 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wypłaca się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 15. Rekompensatę pieniężną, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4a ustawy zmienianej w art. 4, za czas służby w okresie rozliczeniowym poprzedzającym dzień wejścia w życie niniejszej ustawy przyznaje się w wysokości określonej w art. 97c ust. 1 tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 16. 1. Do udzielania czasu wolnego w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 121 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu

dotychczasowym, pełnionej w okresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Funkcjonariuszowi Służby Więziennej zwalnianemu ze służby ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany czas wolny od służby udzielany na podstawie art. 131 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu dotychczasowym, wypracowany w okresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wypłaca się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 17. Do udzielania czasu wolnego w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 81 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu dotychczasowym, pełnionej w okresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 18. Rekompensatę pieniężną, o której mowa w art. 23 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu dotychczasowym, za czas służby w okresie rozliczeniowym poprzedzającym dzień wejścia w życie niniejszej ustawy przyznaje się w wysokości określonej w art. 23 ust. 4 tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 19. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 33 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 33 ust. 6 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 118 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 118 ust. 4 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23 ust. 7 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków Komendanta Głównego Policji będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 1 523 700 tys. zł, w tym w:

1) 2019 r. – 0 tys. zł;

2) 2020 r. – 147 300 tys. zł;
3) 2021 r. – 157 600 tys. zł;
4) 2022 r. – 161 500 tys. zł;
5) 2023 r. – 165 400 tys. zł;
6) 2024 r. – 169 600 tys. zł;
7) 2025 r. – 174 000 tys. zł;
8) 2026 r. – 178 200 tys. zł;
9) 2027 r. – 182 700 tys. zł;
10) 2028 r. – 187 400 tys. zł.

2. Komendant Główny Policji monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec pierwszego kwartału oraz trzeciego kwartału danego roku budżetowego.

3. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w szczególności przez zmniejszenie liczby godzin służby przekraczających przyjętą normę.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Policji.

Art. 21. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków Komendanta Głównego Straży Granicznej będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 144 400 tys. zł, w tym w:

1) 2019 r. – 0 tys. zł;
2) 2020 r. – 14 000 tys. zł;
3) 2021 r. – 14 900 tys. zł;
4) 2022 r. – 15 300 tys. zł;
5) 2023 r. – 15 700 tys. zł;
6) 2024 r. – 16 100 tys. zł;
7) 2025 r. – 16 500 tys. zł;
8) 2026 r. – 16 900 tys. zł;
9) 2027 r. – 17 300 tys. zł;
10) 2028 r. – 17 700 tys. zł.

2. Komendant Główny Straży Granicznej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec pierwszego kwartału oraz trzeciego kwartału danego roku budżetowego.

3. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w szczególności przez zmniejszenie liczby godzin służby przekraczających przyjętą normę.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Straży Granicznej.

Art. 22. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 27 000 tys. zł, w tym w:

1) 2019 r. – 0 tys. zł;
2) 2020 r. – 2 600 tys. zł;
3) 2021 r. – 2 800 tys. zł;
4) 2022 r. – 2 800 tys. zł;
5) 2023 r. – 3 000 tys. zł;
6) 2024 r. – 3 000 tys. zł;
7) 2025 r. – 3 100 tys. zł;
8) 2026 r. – 3 200 tys. zł;
9) 2027 r. – 3 200 tys. zł;
10) 2028 r. – 3 300 tys. zł.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec pierwszego kwartału oraz trzeciego kwartału danego roku budżetowego.

3. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w szczególności przez zmniejszenie liczby godzin służby przekraczających przyjętą normę.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 23. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków wojewodów będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 977 100 zł, w tym w:

1) 2019 r. – 0 tys. zł;
2) 2020 r. – 94 500 tys. zł;
3) 2021 r. – 101 000 tys. zł;
4) 2022 r. – 103 600 tys. zł;
5) 2023 r. – 106 100 tys. zł;
6) 2024 r. – 108 800 tys. zł;
7) 2025 r. – 111 500 tys. zł;
8) 2026 r. – 114 300 tys. zł;
9) 2027 r. – 117 200 tys. zł;
10) 2028 r. – 120 100 tys. zł.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec pierwszego kwartału oraz trzeciego kwartału danego roku budżetowego.

3. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w szczególności przez zmniejszenie liczby godzin służby przekraczających przyjętą normę.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 24. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków Dyrektora Generalnego Służby Więziennej będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 189 500 tys. zł, w tym w:

1) 2019 r. – 0 tys. zł;
2) 2020 r. – 18 300 tys. zł;
3) 2021 r. – 19 600 tys. zł;
4) 2022 r. – 20 100 tys. zł;
5) 2023 r. – 20 600 tys. zł;
6) 2024 r. – 21 100 tys. zł;
7) 2025 r. – 21 600 tys. zł;

8) 2026 r. – 22 200 tys. zł;
9) 2027 r. – 22 700 tys. zł;
10) 2028 r. – 23 300 tys. zł.

2. Dyrektor Generalny Służby Więziennej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec pierwszego kwartału oraz trzeciego kwartału danego roku budżetowego.

3. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w szczególności przez zmniejszenie liczby godzin służby przekraczający przyjętą normę.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Dyrektor Generalny Służby Więziennej.

Art. 25. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków Komendanta Służby Ochrony Państwa będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 28 400 tys. zł, w tym w:

1) 2019 r. – 0 tys. zł;
2) 2020 r. – 2 800 tys. zł;
3) 2021 r. – 2 900 tys. zł;
4) 2022 r. – 3 000 tys. zł;
5) 2023 r. – 3 100 tys. zł;
6) 2024 r. – 3 200 tys. zł;
7) 2025 r. – 3 200 tys. zł;
8) 2026 r. – 3 300 tys. zł;
9) 2027 r. – 3 400 tys. zł;
10) 2028 r. – 3 500 tys. zł.

2. Komendant Służby Ochrony Państwa monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec pierwszego kwartału oraz trzeciego kwartału danego roku budżetowego.

3. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w szczególności przez zmniejszenie liczby godzin służby przekraczających przyjętą normę.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Służby Ochrony Państwa.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 2019 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński